

hver privatisering. Nu står hr. Kolstrup fuldstændig alene på marken og kigger ud over alle de andre. Det må jo være en fantastisk følelse, for netop det, hr. Kolstrup ved den indstilling gør, er at gå ind for det kapitalistiske system ved at bevare statsherredømmet over luftfartselskaberne, således at vi ikke får den liberalisering og den effektivisering af luftfarten, som giver et bedre miljø.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg vil så gerne trøste hr. Søren Kolstrup, som jo har en slem dag, kan man forstå på hans mange korte bemærkninger. Det er der ingen grund til. Tænk, hr. Kolstrup kører selvste demokratiets beståen og velfærd i dette land op i denne sag, som ikke har noget som helst med bevarelse af demokrati at gøre.

Det er jo en kendt ting, at CD ikke er privatiseringshelte. Det er vi ikke. Vi ser meget pragmatisk på det. Jeg havde håbet på en lignende pragmatisme hos Enhedslisten. Det viser de dog i nogle sager.

Tingene skal selvfølgelig klares af dem, der er bedst egnede til at klare dem, og på en måde, som er den mest hensigtsmæssige for brugerne af den pågældende service. Det er det, det drejer sig om, og det er det, man bl.a. opnår ved dette lovforslag.

Og så var hr. Søren Kolstrup også bekymret både for miljøet og for sikkerheden. Som jeg var lidt inde på i min ordførertale, er det selvfølgelig også på miljø- og sikkerhedsområdet stadig lovgivningen, der er afgørende for, hvad et sådant selskab kan tillade sig, også i fremtiden. Det sker der ingen ændring i, og derfor vil jeg sige til hr. Søren Kolstrup: Tag det roligt, vær ubekymret!

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Jeg synes, det er lige groft nok, at hr. Arne Melchior beskylder hr. Søren Kolstrup for af og til at udvise pragmatisme. Jeg erindrer ikke, at jeg har grebet ham i det, ikke fra talerstolen i hvert fald, men måske nok mere privat. Men jeg synes ikke, at jeg har grebet ham i det fra talerstolen nogen sinde. Den skal han alligevel have.

Og lad os så lige sige, at det, som det for SF kommer an på i den her sammenhæng, er, at i denne her situation er dette her meget fornuftigt. Og så er jeg i øvrigt fuldstændig enig med hr. Søren Kolstrup i, at miljø, sikkerhed osv.

spiller en meget større rolle. Det har Københavns Lufthavne i øjeblikket ikke kunnet gøre bedre, end det er helt til at være stolt af.

Altså, der er store problemer, som jeg er ved at bore i nu, med afisningsproceduren for fly. Der har været en række, lad os nu kalde det uheld i Gardermoen, og det har noget at gøre med det regelværk, der er lavet. Og med hensyn til det regelværk tror jeg så også, at Enhedslisten og SF altså godt kan enes om at lave skrap arbejde.

Og det, som nu måske ville være ekstra sjovt, ville være, hvis Enhedslisten oven i købet ville gå ind og lave det også på EU-niveau og lave et regelværk, der virkelig kunne batte noget med hensyn til miljø og sikkerhed, for det er jo dér, det sner, når der for alvor skal laves noget.

(Kort bemærkning).

Søren Kolstrup (EL):

Jeg kan notere, at hr. Kaj Ikast og jeg har samme opfattelse af det udviklingsforløb, vi har været igennem i det sidste årti eller to, nemlig at hvad hr. Kaj Ikast stod for i 1980'erne, er blevet annammet af flere og flere. Og i den forbindelse har 1990'erne jo været en stor succes for de herrer Ikast og Heiselberg, og det har jeg også tidligere i dag ønsket dem tillykke med.

Man kunne så måske have undret sig lidt over, at de ikke har fået mere modspil, når det drejer sig om magtspørgsmål. Men det er vi enige om, vil jeg sige til hr. Kaj Ikast.

Hvad angår hr. Arne Melchior's bemærkninger og uddeling af beroligende piller, kan jeg kun påpege, at det er ganske korrekt, at vi jo fortsat kan have en lovgivning, når man liberaliserer. Men hvis man nogen sinde bare er kommet lidt i nærheden af det, der hedder magt-analyser, så ved man, at når man fostrer en stor kapitalgruppe ved siden af det danske Folkeeting, så får den jo noget at skulle have sagt. Det er jo ikke sådan, at vi befinder os i et tomrum herinde og det er os, der styrer.

Jeg tror, at en sådan idealistisk betragtning kan man overlade til juraprofessorer m.m., men jeg går ikke ud fra, at der er nogen danske folketingspolitikere, der vil vedgå det. Og det, man gør i denne her sammenhæng, er, at man skaber et pres for, at så meget som muligt af overskuddet skal investeres i udlandet, og at der skal investeres i og bruges jo flere flyafgange, jo bedre.

Det kunne jo godt være, at fru Margrete Auken og jeg kunne blive enige om, at det kun-